32004D0277

DECIZIA COMISIEI
din 29 decembrie 2003
de stabilire a normelor de aplicare a Deciziei 2001/792/CE, Euratom a Consiliului de instituire a unui mecanism comunitar de favorizare a unei cooperări consolidate în cadrul intervențiilor de urgență care țin de protecția civilă

[notificată cu numărul C(2003) 5185]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2004/277/CE, Euratom)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene și Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice,

având în vedere Decizia 2001/792/CE, Euratom a Consiliului din 23 octombrie 2001 de instituire a unui mecanism comunitar de favorizare a unei cooperări consolidate în cadrul intervențiilor de urgență care țin de protecția civilă [1], în special articolul 8 alineatul (2) literele (a)–(e) și (g),

întrucât:

(1) Mecanismul comunitar instituit prin Decizia 2001/792/CE, denumit în continuare „mecanismul", este destinat pentru a acorda asistență în cazuri de urgență majoră care necesită o intervenție rapidă, inclusiv urgențele care apar în contextul gestionării crizelor menționate la titlul V din Tratatul de instituire a Uniunii Europene. În cel din urmă caz, trebuie să se ia în considerare Declarația comună a Consiliului și a Comisiei privind folosirea mecanismului comunitar de protecție civilă în gestionarea crizelor menționată la titlul V din Tratatul de instituire a Uniunii Europene.

(2) Mecanismul are drept scop de a contribui la asigurarea unei mai bune protecții, în primul rând a persoanelor, dar și a mediului și a bunurilor, în cazul unei urgențe majore, inclusiv în cazul poluării accidentale a mediului marin, astfel cum se prevede în Decizia nr. 2850/2000/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 decembrie 2000 de stabilire a unui cadru comunitar de cooperare în domeniul poluării accidentale sau intenționate a mediului marin [2].

(3) Participarea la mecanismul comunitar este deschisă statelor membre, dar ar trebui să fie deschisă și Norvegiei, Islandei și Liechtensteinului, în conformitate cu Decizia Comitetului mixt al SEE nr. 135/2002 din 27 septembrie 2002 de modificare a Protocolului 31 la Acordul SEE privind cooperarea în domenii specifice, altele decât cele referitoare la cele patru libertăți [3]. În ceea ce privește țările candidate, participarea ar trebui să fie deschisă țărilor care au semnat un memorandum de înțelegere cu Comisia.

(4) Ar trebui să se instituie o procedură pentru comunicarea de informații actualizate privind resursele disponibile în statele participante la mecanism pentru diferite tipuri de intervenție, pentru a facilita, în caz de urgență, mobilizarea echipelor de intervenție, a experților și a altor resurse și a asigura o mai bună utilizare a acestor resurse.

(5) Ar trebui să se instituie un centru de monitorizare și informare care să fie accesibil și să poată reacționa imediat, 24 de ore pe zi, în serviciul statelor participante la mecanism și al Comisiei.

(6) Centrul de monitorizare și informare este un element esențial al mecanismului, deoarece asigură legătura continuă cu punctele de contact operaționale de protecție civilă ale statelor membre participante la mecanism. În caz de urgență, centrul de monitorizare și informare ar trebui să asigure accesul imediat la informațiile esențiale privind experții, echipele de intervenție și alte mijloace de asistență disponibile pentru intervenție.

[1] JO L 297, 15.11.2001, p. 7.

[2] JO L 332, 28.12.2000, p. 1.

[3] JO L 336, 12.12.2002, p. 36.

(7) Ar trebuie să se instituie un sistem comun de comunicare și informare în caz de urgență (CECIS) pentru a permite comunicarea și schimbul de informații între centrul de monitorizare și informare și punctele de contact desemnate.

(8) CECIS este un element esențial al mecanismului, deoarece ar trebui să garanteze autenticitatea, integritatea și confidențialitatea informațiilor schimbate între statele participante la mecanism în situații de rutină, dar și în situații de urgență.

(9) CECIS ar trebui să fie instituit pe baza unui plan global de aplicare (GIP) din cadrul proiectului PROCIV-NET, realizat și finanțat în contextul unui program de schimb de date între administrații, programul IDA, în conformitate cu Decizia nr. 1719/1999/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 1999 privind o serie de orientări, inclusiv identificarea proiectelor de interes comun referitoare la rețelele transeuropene pentru schimbul electronic de date între administrații (IDA) ([1]), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia nr. 2046/2002/CE ([2]), și cu Decizia nr. 1720/1999/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 1999 de adoptare a unui ansamblu de acțiuni și de măsuri menite să asigure interoperabilitatea rețelelor transeuropene pentru schimbul electronic de date între administrații (IDA) și accesul la aceste rețele ([3]), astfel cum a fost modificată ultima dată prin Decizia nr. 2045/2002/CE ([4]).

(10) Disponibilitatea experților capabili să organizeze și să coordoneze echipele de intervenție reprezintă un element esențial al mecanismului comunitar. Pentru a permite o selecție eficientă a experților necesari, trebuie să se convină asupra unor criterii de selecție comune.

(11) Ar trebui să se definească responsabilitățile experților și să se stabilească procedura de trimitere a acestora.

(12) Ar trebuie să se elaboreze un program de formare în vederea îmbunătățirii coordonării intervențiilor de asistență pentru protecția civilă prin asigurarea compatibilității și complementarității echipelor de intervenție și prin îmbunătățirea competenței experților. Programul ar trebui să includă cursuri și exerciții comune, precum și un sistem de schimburi, combinat cu conferințe, studii de caz, grupuri de lucru, simulări și exerciții practice, adaptate conținutului fiecărei acțiuni. Instituirea unui astfel de program de formare este, de asemenea, în spiritul Rezoluției 2002/C 43/01 a Consiliului din 28 ianuarie privind consolidarea cooperării în domeniul formării pentru protecția civilă ([5]).

(13) În cadrul mecanismului comunitar, definirea unor norme de intervenție clare joacă un rol important în asigurarea unei asistențe eficiente în caz de urgență.

([1]) JO L 203, 3.8.1999, p. 1.
([2]) JO L 316, 20.11.2002, p. 4.
([3]) JO L 203, 3.8.1999, p. 9.
([4]) JO L 316, 20.11.2002, p. 1.
([5]) JO C 43, 16.2.2002, p. 1.

(14) Măsurile prevăzute de prezenta decizie sunt în conformitate cu avizul comitetului instituit prin articolul 14 alineatul (1) din Decizia 1999/847/CE ([6]) a Consiliului,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Prezenta decizie stabilește normele de aplicare a Deciziei 2001/792/CE, Euratom cu privire la:

1. informațiile privind resursele relevante disponibile pentru intervențiile de asistență în domeniul protecției civile;
2. instituirea unui centru de monitorizare și informare;
3. instituirea unui sistem comun de comunicare și informare în caz de urgență, denumit în continuare „CECIS”;
4. echipele de evaluare și/sau coordonare, inclusiv criteriile de selectare a experților;
5. instituirea unui program de formare;
6. intervențiile în interiorul și exteriorul Comunității.

Articolul 2

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

(a) „state participante” înseamnă statele membre, țările candidate care au semnat un memorandum de înțelegere cu Comisia, precum și Norvegia, Islanda și Liechtenstein;

(b) „țări terțe” înseamnă țările care nu participă la mecanism.

CAPITOLUL II

RESURSELE DISPONIBILE

Articolul 3

(1) Statele participante furnizează Comisiei următoarele informații cu privire la resursele disponibile pentru intervențiile de asistență în domeniul protecției civile:

(a) echipele de intervenție identificate în conformitate cu articolul 3 litera (a) din Decizia 2001/792/CE, Euratom, în special

(i) dimensiunea echipelor și timpul de mobilizare prevăzut;

(ii) disponibilitatea acestora pentru intervenții în statele participante și țările terțe;

([6]) JO L 327, 21.12.1999, p. 53.

(iii) disponibilitatea acestora pentru misiuni pe termen scurt, mediu sau lung;

(iv) mijloacele de transport ale acestora și gradul de autonomie;

(v) orice alte informații relevante;

(b) experții selectați în conformitate cu articolul 3 litera (b) din Decizia 2001/792/CE, Euratom.

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) se actualizează periodic.

(3) Centrul de monitorizare și informare, instituit în conformitate cu articolul 4, adună informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol și le pune la dispoziție prin intermediul CECIS, instituit în conformitate cu articolul 7.

(4) Informațiile menționate la alineatul (1) se bazează pe o abordare de tip scenariu de misiune pentru zonele din interiorul și exteriorul statelor participante.

CAPITOLUL III

CENTRUL DE MONITORIZARE ȘI INFORMARE

Articolul 4

Se instituie un centru de monitorizare și informare accesibil și capabil să reacționeze imediat, 24 de ore pe zi, amplasat în sediul Comisiei.

Articolul 5

Responsabilitățile zilnice ale Centrului de monitorizare și informare includ, în special:

1. actualizarea periodică a informațiilor furnizate de statele participante cu privire la echipele de intervenție și experții identificați și selectați în conformitate cu articolul 3 literele (a) și (b) din Decizia 2001/792/CE, Euratom, precum și cu privire la alte mijloace de asistență și resurse medicale care pot fi disponibile pentru intervenții;
2. centralizarea informațiilor furnizate cu privire la capacitatea statelor participante de a asigura producția de seruri și vaccinuri sau alte resurse medicale necesare și la stocurile care pot fi disponibile în vederea intervenției în cazul unei urgențe majore și compilarea acestor informații în sistemul de informații, securizat la nivelul corespunzător;
3. actualizarea periodică a procedurilor sale de lucru și de urgență;
4. contactarea punctelor de contact ale statelor participante în scopul pregătirii, în cazul în care este necesar, a unui raport privind urgențele majore;
5. participarea la programul „lecții învățate” și difuzarea rezultatelor acestuia;
6. implicarea în pregătirea, organizarea și monitorizarea cursurilor de formare;
7. implicarea în pregătirea, organizarea și monitorizarea exercițiilor pe teren și a exercițiilor de simulare.

Articolul 6

În cazul unei urgențe majore, Centrul de monitorizare și informare acționează în conformitate cu dispozițiile prevăzute la capitolul VII.

CAPITOLUL IV

SISTEMUL COMUN DE COMUNICARE ȘI INFORMARE ÎN CAZ DE URGENȚĂ

Articolul 7

Se instituie un sistem comun de comunicare și informare în caz de urgență (CECIS).

Articolul 8

CECIS cuprinde următoarele trei componente:

(a) nivelul de rețea, format din rețeaua fizică de conectare a autorităților competente și a punctelor de contact din statele participante cu Centrul de monitorizare și informare;

(b) nivelul aplicațiilor, format din bazele de date și alte sisteme de informare necesare pentru funcționarea intervențiilor de asistență pentru protecția civilă, în special cele necesare pentru:

(i) comunicarea notificărilor;

(ii) asigurarea comunicării și schimbului de informații între Centrul de monitorizare și informare și autoritățile competente și punctele de contact;

(iii) compilarea informațiilor privind serurile și vaccinurile sau alte resurse medicale, precum și stocurile disponibile;

(iv) difuzarea „lecțiilor învățate” în urma intervențiilor;

(c) nivelul de securitate, format dintr-un set de sisteme, norme și proceduri necesare pentru asigurarea confidențialității datelor stocate și schimbate prin intermediul CECIS.

Articolul 9

(1) CECIS se instituie și funcționează în conformitate cu Decizia nr. 1719/1999/CE și Decizia nr. 1720/1999/CE.

(2) Nivelul de rețea funcționează cu ajutorul serviciilor transeuropene de telematică între administrații (TESTA) și al serviciului generic IDA, în conformitate cu articolul 4 din Decizia nr. 1720/1999/CE.

(3) Nivelul aplicațiilor este reprezentat de o bază de date multilingvă compatibilă cu web-ul, accesibilă prin TESTA și conectată cu ajutorul unei aplicații normale e-mail SMTP.

(4) Nivelul de securitate se bazează pe folosirea infrastructurii cu cheie publică pentru grupuri închise de utilizatori (Public Key Infrastructures for Closed User Groups, IDA PKI-CUG), un serviciu generic IDA, în conformitate cu articolul 4 din Decizia nr. 1720/1999/CE.

Articolul 10

Tratamentul documentelor, al bazelor de date și al sistemelor de informații clasificate până la nivelul „RESTRICȚIONAT UE" din cadrul CECIS este în conformitate cu dispozițiile Deciziei 2001/264/CE a Consiliului [1] și Deciziei 2001/844/CE, CECO, Euratom [2] a Comisiei.

Documentele și informațiile clasificate drept „CONFIDENȚIAL UE" sau având un nivel mai ridicat de confidențialitate se transmit în temeiul acordurilor speciale dintre expeditor și destinatar(i).

Clasificarea de securitate a CECIS se actualizează în mod corespunzător.

Articolul 11

(1) Statele participante transmit Comisiei informațiile corespunzătoare utilizând „modelul de card de țară" indicat în anexă.

(2) Statele participante furnizează informații privind punctele de contact în contextul protecției civile și, după caz, în contextul altor servicii de intervenții în caz de accidente naturale, tehnologice, radiologice sau ecologice, inclusiv poluarea accidentală a mediului marin.

(3) Statele participante notifică de îndată Comisia cu privire la orice modificări ale informațiilor menționate la alineatele (1) și (2).

Articolul 12

Se instituie un grup de utilizatori format din reprezentanți desemnați de statele participante. Acesta sprijină Comisia la validarea și testarea CECIS.

Articolul 13

(1) Se instituie un plan global de aplicare (GIP) pentru punerea în aplicare a CECIS. În conformitate cu GIP, Comisia:

(a) instituie acorduri specifice în contextul contractelor-cadru IDA respective pentru punerea în aplicare a nivelurilor de rețea și securitate;

(b) pe baza unei invitații deschise de participare la licitație, instituie acorduri pentru dezvoltarea și validarea nivelului aplicațiilor, precum și pentru studiile de fezabilitate;

(c) se asigură că toate persoanele implicate în etapele de dezvoltare și validare, precum și în studiile ulterioare de fezabilitate sunt abilitate în mod corespunzător pentru a se ocupa de informațiile clasificate „CONFIDENȚIAL UE", cel puțin, în conformitate cu Decizia 2001/264/CE și Decizia 2001/844/CE, CECO, Euratom a Comisiei;

(d) asigură gestionarea proiectului în vederea instalării finale a CECIS. În acest sens, Comisia furnizează și actualizează un plan general și coordonează etapele de dezvoltare, validare și punere în aplicare împreună cu statele participante și contractantul (contractanții) selectat (selectați). De asemenea, Comisia ia în considerare nevoile și cerințele statelor participante;

(e) urmărește, validează și testează nivelele separate ale CECIS și sistemul în întregime cu ajutorul grupului de utilizatori;

(f) asigură formarea formatorilor și se asigură că statele participante sunt informate periodic cu privire la evoluția proiectului;

(g) asigură securitatea proiectului, în principal prin interzicerea difuzării neautorizate a informațiilor sensibile;

(h) se asigură, prin intermediul centrului de date al Comisiei, că serverul este conectat corect la TESTA și că este disponibil cel puțin la același nivel de serviciu ca restul rețelei;

(i) asigură punerea în aplicare a PKI prin intermediul centrului de telecomunicații;

(j) acordă asistența necesară pentru etapa de punere în aplicare a proiectului și asigură întreținerea și asistența necesare ulterior.

(2) Statele participante asigură îndeplinirea angajamentelor asumate în contextul modelului de card de țară, precum conectarea la rețeaua TESTA II, disponibilitatea unor browsere web compatibile și a clienților e-mail, precum și punerea în aplicare a procedurilor PKI, în conformitate cu planificarea aprobată.

CAPITOLUL V

ECHIPELE DE EVALUARE ȘI/SAU COORDONARE ȘI CRITERIILE DE SELECTARE A EXPERȚILOR

Articolul 14

Statele participante furnizează și actualizează periodic informațiile lor privind experții selectați în conformitate cu articolul 3 litera (b) din Decizia 2001/792/CE, Euratom.

[1] JO L 101, 11.4.2001, p. 1.
[2] JO L 317, 3.12.2001, p. 1.

Articolul 15

Experții se clasifică în următoarele categorii:

(a) experți tehnici;

(b) experți evaluatori;

(c) membri ai echipei de coordonare;

(d) șef coordonator.

Articolul 16

(1) Experții tehnici sunt capabili să ofere consiliere privind aspectele specifice și foarte tehnice, precum și riscurile implicate și sunt disponibili pentru misiuni.

(2) Experții evaluatori sunt capabili să realizeze o evaluare a situației și să ofere consiliere cu privire la acțiunile necesare care trebuie întreprinse, precum și să fie disponibili pentru misiuni.

(3) Echipa de coordonare poate fi alcătuită dintr-un șef adjunct coordonator, persoane responsabile pentru logistică și comunicații și alți membri ai personalului, în cazul în care este necesar. La cerere, experții tehnici și experții evaluatori pot fi incluși în echipa de coordonare pentru a asista șeful coordonator pe întreaga durată a misiunii.

(4) Șeful coordonator este responsabil pentru conducerea echipei de evaluare și coordonare pe parcursul intervenției. Aceasta/acesta menține legătura cu autoritățile din țara afectată, cu centrul de monitorizare și informare, cu alte organizații internaționale și, în cazul unei intervenții de asistență pentru protecție civilă în exteriorul statelor participante, și cu statul membru care deține președinția Consiliului Uniunii Europene sau cu reprezentantul acestuia și cu delegația Comisiei în țara în cauză și cu biroul sau reprezentantul oficial al Biroului pentru ajutor umanitar al Comunității Europene (ECHO) din țara în cauză.

Articolul 17

Informațiile privind experții sunt adunate de către Comisie într-o bază de date a experților și puse la dispoziție prin intermediul CECIS.

Articolul 18

Experții urmează, în cazul în care este necesar, programul de formare stabilit în conformitate cu articolul 21.

Articolul 19

În cazul unei cereri de asistență, statele participante sunt responsabile de activarea experților disponibili și de punerea acestora în legătură cu Centrul de monitorizare și informare.

Articolul 20

(1) Centrul de monitorizare și informare este capabil să mobilizeze și să trimită experții desemnați în termen foarte scurt de la activarea experților de către statele participante.

(2) Centrul de monitorizare și informare respectă procedura de trimitere pe baza confirmării misiunii folosite de Comisie pentru detașarea experților în situații de urgență, procedură ce include următoarele elemente:

(a) confirmarea scrisă a misiunii;

(b) obiectivele misiunii;

(c) durata preconizată a misiunii;

(d) informații privind persoana de contact la nivel local;

(e) condițiile de acoperire a asigurării;

(f) valoarea diurnei pentru acoperirea cheltuielilor;

(g) condițiile de plată specifice;

(h) liniile directoare pentru experți tehnici, experți evaluatori, experți coordonatori și șefi coordonatori.

CAPITOLUL VI

PROGRAMUL DE FORMARE

Articolul 21

(1) Se instituie un program de formare în domeniul intervențiilor de asistență pentru protecția civilă. Programul cuprinde cursuri generale și specifice, exerciții și un sistem de schimb de experți. Programul este destinat grupurilor țintă prevăzute la articolul 22.

(2) Comisia este responsabilă de coordonarea și organizarea programului de formare și de definirea conținutului și a agendei pentru programul de formare.

Articolul 22

Grupurile țintă pentru programul de formare sunt:

(a) echipele de intervenție ale statelor participante;

(b) conducătorii echipelor de intervenție ale statelor participante, adjuncții acestora și ofițerii de legătură;

(c) experții statelor participante în conformitate cu articolul 15;

(d) personalul punctelor de contact cheie la nivel național;

(e) oficialitățile din instituțiile comunitare.

Articolul 23

Cursurile generale și specifice sunt destinate diferitelor grupuri țintă stabilite la articolul 22 literele (b)-(e).

Articolul 24

Exercițiile urmăresc, în special în ceea ce privește grupul țintă prevăzut la articolul 22 litera (a):

(a) îmbunătățirea capacității de reacție și dobândirea experienței practice necesare echipelor care îndeplinesc criteriile de participare la intervențiile de asistență pentru protecția civilă;

(b) îmbunătățirea și verificarea procedurilor și stabilirea unui limbaj comun pentru coordonarea intervențiilor de asistență pentru protecția civilă, precum și reducerea timpului de reacție în caz de urgențe majore;

(c) îmbunătățirea cooperării operaționale între serviciile de protecție civilă ale statelor participante;

(d) împărtășirea „lecțiilor învățate".

Articolul 25

Sistemul de schimb include schimbul de experți între statele participante și/sau Comisie, cu scopul de a permite experților:

1. să câștige experiență în alte domenii;
2. să se familiarizeze cu diferite tehnici și proceduri operaționale folosite;
3. să studieze abordări ale altor servicii și instituții participante, constituite pentru cazuri de urgență.

Articolul 26

După caz, se oferă oportunități de formare suplimentare pentru a răspunde nevoilor identificate, în vederea unei bune și eficiente funcționări a intervențiilor de asistență pentru protecție civilă.

Articolul 27

(1) Comisia asigură coerența nivelului și conținutului formării.

(2) Statele participante și Comisia desemnează persoanele care participă la fiecare sesiune de formare.

(3) Comisia organizează un sistem de evaluare corespunzător pentru acțiunile de formare organizate.

CAPITOLUL VII

INTERVENȚII ÎN INTERIORUL ȘI EXTERIORUL COMUNITĂȚII

Articolul 28

Etapa de alertă

(1) În cazul unei urgențe majore sau a unei amenințări iminente de urgență majoră într-un stat participant, situație care determină sau poate determina efecte transfrontaliere sau care poate conduce la o cerere de asistență prin intermediul Centrului de monitorizare și informare din partea uneia sau a mai multor țări, autoritatea competentă și/sau punctele de contact din statul în care a intervenit urgența sau aceasta este iminentă informează de îndată Centrul de monitorizare și informare prin intermediul canalelor de comunicare instituite.

(2) În cazul în care Comisia a fost informată cu privire la apariția unei situații de urgență majoră într-o țară terță care poate solicita asistență pentru protecția civilă, Centrul de monitorizare și informare ia legătura cu autoritățile competente din statul membru care deține președinția Consiliului Uniunii Europene și cu celelalte servicii comunitare competente în vederea informării acestora cu privire la situația în cauză.

(3) Centrul de monitorizare și informare colectează informațiile esențiale privind avertismentele timpurii și le transmite prin canalele și rețelele de comunicare instituite autorităților de protecție civilă competente ale tuturor statelor participante și/sau punctelor de contact ale acestora.

(4) Un stat participant afectat de o situație de urgență majoră informează Centrul de monitorizare și informare cu privire la evoluția situației în cazul în care există riscul apariției unor consecințe transfrontaliere. Ulterior, Centrul de monitorizare și informare informează celelalte state participante și serviciile competente ale Comisiei și actualizează periodic informațiile referitoare la evoluția situației.

Articolul 29

Cereri de asistență

(1) În cazul în care solicită asistență prin intermediul mecanismului comunitar, un stat participant sau o țară terță afectată de o urgență majoră adresează Centrului de monitorizare și informare o cerere oficială de asistență pentru protecție civilă.

(2) În cazul unei urgențe majore care intervine într-o țară terță și care necesită asistență pentru protecție civilă, Comisia poate hotărî, din proprie inițiativă, să informeze țara terță cu privire la posibilitatea de a recurge la asistență comunitară, după caz. Centrul de monitorizare și informare informează periodic statul membru care deține președinția Consiliului Uniunii Europene cu privire la evoluția situației.

(3) Statul care solicită asistență furnizează Centrului de monitorizare și informare toate informațiile relevante privind situația în cauză și, în special, nevoile specifice, mijloacele de asistență solicitate și locul de intervenție.

În cazul în care se solicită asistență sub forma experților și/sau echipelor și mijloacelor de intervenție, statul solicitant informează Centrul de monitorizare și informare cu privire la momentul și locul sosirii asistenței, precum și punctul de contact de la fața locului care gestionează situația de urgență.

(4) Ca urmare a coordonării dintre Centrul de monitorizare și informare și statul solicitant, Centrul de monitorizare și informare transmite cererea de asistență statelor participante și, după caz, consultă baza de date a resurselor și informează serviciile competente ale Comisiei. Orice modificări aduse cererii inițiale de asistență de către statul solicitant se transmit de îndată tuturor statelor participante.

(5) Ca urmare a cererii oficiale, statele participante informează de îndată Centrul de monitorizare și informare cu privire la capacitatea lor curentă de a acorda asistență, indicând amploarea și condițiile acesteia.

(6) Informațiile menționate la alineatul (5) se compilează și se transmit de îndată statului solicitant și celorlalte state participante de către Centrul de monitorizare și informare.

(7) Statul solicitant informează Centrul de monitorizare și informare cu privire la echipele de intervenție și mijloacele de intervenție pe care le-a selectat.

(8) În ceea ce privește solicitările de echipe de intervenție și mijloace de intervenție, Centrul de monitorizare și informare informează statele participante cu privire la selecția făcută de statul solicitant. Statele participante care acordă asistență informează periodic Centrul de monitorizare și informare cu privire la trimiterea echipelor și mijloacelor de intervenție.

(9) În ceea ce privește solicitările de experți, Centrul de monitorizare și informare:

(a) contactează statele participante, cu ajutorul „bazei de date a experților" constituite în conformitate cu articolul 17 și se interesează cu privire la disponibilitatea experților pregătiți de plecare, oricând este nevoie, în termen de trei ore de la numire;

(b) după consultarea cu statul solicitant, fac o selecție între experții disponibili și informează statele participante în acest sens;

(c) contactează imediat experții și încep trimiterea acestora în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2);

(d) pe baza unui raport actualizat elaborat de statul solicitant, Centrul de monitorizare și informare pregătește instrucțiuni pentru experții și conducătorii echipelor de intervenție înainte de trimiterea acestora.

(10) În cazul unei urgențe majore care intervine într-o țară terță, Centrul de monitorizare și informare lucrează în strânsă colaborare cu statul membru care deține președinția Consiliului Uniunii Europene și cu serviciile competente ale Comisiei.

(11) Statul solicitant își activează propriile mecanisme care îi permit coordonarea asistenței trimise la nivel național sau regional. Statul solicitant facilitează trecerea frontierelor în vederea intervențiilor și asigură sprijin logistic.

Articolul 30

Conducerea intervențiilor

(1) În cazul unei urgențe majore în interiorul Comunității, statul solicitant conduce intervenția de asistență în conformitate cu articolul 5 alinatele (3) și (4) din Decizia 2001/792/CE, Euratom.

(2) În cazul unei urgențe majore în exteriorul Comunității, echipele de evaluare și coordonare își desfășoară activitățile în conformitate cu articolul 16. Coordonarea este asigurată de statul membru care deține președinția Consiliului Uniunii Europene sau de reprezentantul desemnat al acestuia.

Articolul 31

Intervențiile în țări terțe

În țările terțe, intervenția comunitară de asistență se poate desfășura fie sub forma unei operațiuni autonome între țara terță afectată și Centrul de monitorizare și informare și reprezentatul statului membru care deține președinția Consiliului Uniunii Europene, fie sub formă de contribuție la o intervenție condusă de UE sau de o organizație internațională.

Articolul 32

Misiunile de experți

(1) Experții trimiși desfășoară activitățile stabilite la articolul 16. Ei raportează periodic autorităților statului solicitant și Centrului de monitorizare și informare.

(2) Centrul de monitorizare și informare informează statele participante cu privire la evoluția misiunilor de experți.

(3) Centrul de monitorizare și informare informează atât delegația Comisiei în țara în cauză și reprezentantul statului membru care deține președinția Consiliului Uniunii Europene, cât și serviciile comunitare competente cu privire la evoluția misiunilor de experți în țările terțe.

(4) Statul solicitant informează periodic Centrul de monitorizare și informare cu privire la evoluția activităților desfășurate în locul unde a intervenit situația de urgență.

(5) În cazul intervențiilor în țări terțe, șeful coordonator informează periodic Centrul de monitorizare și informare cu privire la evoluția activităților desfășurate în locul unde a intervenit situația de urgență.

(6) Centrul de monitorizare și informare compilează toate informațiile primite și le distribuie punctelor de contact și autorităților competente din statele participante.

Articolul 33

Dezangajarea operațională

(1) Statul solicitant sau oricare dintre statele participante care acordă asistență informează Centrul de monitorizare și informare, precum și experții comunitari și echipele de intervenție trimise de Comunitate, în momentul în care asistența nu mai este necesară sau nu mai poate fi acordată. Dezangajarea efectivă este organizată în mod corespunzător de către statul solicitant și de către statele participante; Centrul de monitorizare și informare este informat cu privire la aceasta.

(2) În țările terțe, șeful coordonator raportează Centrului de monitorizare și informare în momentul în care asistența nu mai este necesară sau nu mai poate fi acordată. Centrul de monitorizare și informare transmite această informație delegației Comisiei din țara în cauză și reprezentantului statului membru care deține președinția Consiliului Uniunii Europene, precum și serviciilor competente ale Comisiei. Centrul de monitorizare și informare, în coordonare cu statul membru care deține președinția Consiliului Uniunii Europene și statul solicitant, asigură dezangajarea efectivă.

Articolul 34

Raportarea și lecțiile învățate

(1) Autoritățile competente ale statului solicitant și ale statelor participante care au acordat asistența, precum și experții trimiși de Comunitate, prezintă Centrului de monitorizare și informare concluziile lor cu privire la toate aspectele intervenției. Centrul de monitorizare și informare elaborează apoi un rezumat al raportului privind asistența acordată.

(2) Centrul de monitorizare și informare difuzează lecțiile învățate în vederea evaluării și îmbunătățirii intervențiilor de asistență pentru protecția civilă.

Articolul 35

Costuri

(1) În cazul în care nu s-a convenit altfel, statul care solicită asistență suportă toate costurile pentru asistența acordată de statele participante.

(2) Statul participant care acordă asistența poate, luând în considerare în special natura urgenței și amploarea daunelor, să acorde asistență integrală sau parțială gratuită. De asemenea, acest stat poate renunța în orice moment, total sau parțial, la rambursarea costurilor.

(3) În cazul în care nu s-a convenit altfel, pe durata intervenției, statul solicitant acordă cazare și masă echipelor de asistență din statele participante și, în cazul în care rezervele și proviziile acestora se termină, le completează pe propria cheltuială. Cu toate acestea, echipele sunt inițial independente din punct de vedere logistic și se pot autosusține pe o perioadă rezonabilă, în funcție de mijloacele folosite și informează Centrul de monitorizare și informare în acest sens.

(4) Costurile privind deplasarea experților trimiși de Comunitate sunt tratate în conformitate cu articolul 20. Comisia suportă aceste costuri.

Articolul 36

Compensația pentru daune

(1) Statul solicitant nu solicită compensații din partea statelor participante pentru daunele cauzate bunurilor sau personalului lor de serviciu, în cazul în care aceste daune sunt o consecință a intervenției de asistență acordate în conformitate cu prezenta decizie, cu excepția cazurilor în care se dovedește că acestea sunt rezultatul unei fraude sau a unei greșeli grave.

(2) În cazul unor daune suferite de terți în urma intervențiilor de asistență, statul solicitant și statul participant care acordă asistența cooperează în vederea facilitării acordării de compensații pentru daunele în cauză.

Articolul 37

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 29 decembrie 2003.

Pentru Comisie

Margot WALLSTRÖM

Membru al Comisiei

ANEXĂ

În conformitate cu articolul 5

Model de card de țară pentru _____ (țara)
în vederea constituirii sistemului comun de comunicare și informare în situații de urgență (CECIS)

astfel cum este prevăzut la articolul 4 litera (b) din Decizia 2001/792/CE, Euratom a Consiliului de instituire a unui mecanism comunitar de favorizare a unei cooperări consolidate în cadrul intervențiilor de urgență care țin de protecția civilă [1]

Autoritatea națională competentă: _____

Membru al Comitetului de gestionare și reglementare

Prenume		Nume	
	Strada		Oraș
	Cod poștal		
Telefon	Fax		E-mail:

(în cazul membrilor adjuncți, se completează un tabel similar)

Informații privind site-ul (site-urile) punctului (punctelor) de contact conectate la CECIS

Instituție			
Strada			
Oraș			
Cod poștal			
	Șeful serviciului operațional al organizației punctului de contact	Persoana de contact pentru aspecte tehnice	Responsabil local pentru securitate
Nume			
Prenume			
Telefon			
Fax			
E-mail:			

(se adaugă rânduri în cazul în care există mai multe site-uri)

Rol și activități

În contextul etapelor de dezvoltare, validare și punere în aplicare a proiectului PROCIV-NET etapa I (CECIS), _____ (țara) se angajează să îndeplinească următoarele:

1. NIVELUL DE REȚEA

   Site-ul (site-urile) autorității naționale competente se vor conecta la rețeaua comună de comunicare și informare prin următoarele (bifați o rubrică):

   ☐ Acces permanent off-net la TESTA II: aceasta este o conexiune directă între site și cea mai apropiată Eurogate printr-o linie închiriată oferită de furnizorul TESTA II (Equant). Pachetul include: (a) o linie închiriată de 128 kbps; (b) un sistem de siguranță ISDN; (c) un dispozitiv de direcționare Cisco 2610 IP Plus; (d) un grad de întreținere 3 (24 ore × șapte zile cu patru ore MTTR). Costurile estimate sunt următoarele:

   — O taxă unică de instalare în conformitate cu oferta Equant anexată. Aceste costuri sunt subvenționate de Comisia Europeană.

   — Taxe anuale recurente: în conformitate cu oferta Equant anexată. Aceste costuri sunt subvenționate de Comisia Europeană în primul an de funcționare, dar în anii următorii sunt suportate de către autoritatea națională competentă.

[1] JO L 297, 15.11.2001, p. 7.

Acordul privind nivelul de service care se aplică service-ului TESTA II acoperă calitatea service-ului pentru acest tip de conexiune (2).

☐ Acces permanent la TESTA II prin rețeaua națională pentru _____ (țara).

Precizați data la care site-ul (site-urile) punctelor de contact menționate va (vor) fi conectat(e) la rețeaua națională: _____ (data sau mențiunea „conectat deja").

În funcție de opțiunea selectată, personalul tehnic autorizat efectuează ajustările necesare pentru a se asigura că interconectarea este operațională în conformitate cu planul proiectului.

Comisia se asigură că toate persoanele implicate în dezvoltare, validare și punere în aplicare sunt abilitate în mod corespunzător pentru a se ocupa de informațiile clasificate „CONFIDENȚIAL UE" cel puțin, în conformitate cu Decizia Consiliului din 19 martie 2001 de adoptare a regulamentelor de securitate ale Consiliului (2001/264/CE) (3).

2. NIVELUL APLICAȚIILOR

Stațiile de lucru ale personalului cu acces autorizat la CECIS vor fi echipate cu:

— un browser web standard (de exemplu, Microsoft Internet Explorer sau Netscape – versiunea 5.0 sau mai recentă)

— un client e-mail standard SMTP care suportă SSL.

3. NIVELUL DE SECURITATE

Securitatea pentru e-mail și pentru sesiune se asigură prin infrastructura de chei publice a IDA (PKI) care permite aplicarea SSL. În acest sens, autoritatea națională competentă se angajează să stabilească următoarele pentru fiecare site conectat la sistemul comun de comunicare și informare:

Se desemnează un responsabil local pentru securitate.

Se asigură că browser-ul web și sistemele de e-mail instalate suportă încriptarea SSL pe 128 biți.

4. PLAN DE APLICARE

Astfel cum este menționat în planul global de aplicare relevant (GIP), nivelul de rețea, nivelul aplicațiilor și nivelul de securitate vor fi dezvoltate și puse în aplicare sub responsabilitatea Comisiei Europene în conformitate cu programul de lucru stabilit pentru proiect. În perioada de punere în aplicare, persoanele de contact pentru aspectele administrativ și tehnic la nivel local vor putea acorda sprijin contractanților în cauză responsabili pentru dezvoltare și punere în aplicare.

ACORD

Suntem de acord cu cele menționate mai sus și ne angajăm:

— să furnizăm Comisiei Europene toate informațiile și asistența necesare în cadrul etapelor de dezvoltare și punere în aplicare din proiectul denumit „PROCIV-NET Etapa I";

— să asigurăm disponibilitatea resurselor bugetare necesare funcționării conexiunii cu TESTA II după primul an de funcționare (în cazul alegerii primului mod de conectare).

Membrul Comitetului de gestionare și reglementare:

.....
(Semnătura)

.....
(Data)

(2) Text disponibil la cerere, precum și on-line pe pagina web IDA la: http://europa.eu.int/ISPO/ida.
(3) JO L 101, 11.4.2001, p. 1.

Director General:

.....
(Semnătura)

.....
(Data)

(Această semnătură este necesară în cazul selectării opțiunii „acces permanent off-net la TESTA II" care presupune disponibilitatea resurselor bugetare după primul an de funcționare).

Se va transmite un exemplar semnat, prin corespondență obișnuită sau prin fax:, la Unitatea de protecție civilă și accidente ecologice, DG Mediu, Comisia Europeană, precum și o copie prin e-mail la civil-protection@cec.eu.int